

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

1e trimester 2001
5e jaargang nr. 1

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 Dilbeek 1
2/2788

«LIJN1»
«LIJN2»
«STRAAT»
«STAD»
«LAND»

Itterbeek, maart 2001

Beste vrienden van Freddy,

“Een nieuwe lente, een nieuw geluid!” zo zingt de minnestreel, maar eigenlijk is het eeuwig en altijd dezelfde cyclus der seizoenen die ons levensritme bepaalt ...

Hierover zat ik een beetje te mijmeren toen ik de laatste fax van Freddy in handen kreeg. Ik weet dat het in Bahia, en dus in Alagoinhas, nu hoogzomer is en het nieuwe schooljaar, samen met het kalenderjaar, weer is opgestart.

Ik zie voor mijn ogen hoe het titanenwerk van Freddy in de loop der jaren groeide: eerst de opvang van enkele tientallen straatjongens onder de tribune van het voetbalstadion ... het ontstaan van de “Pastoral do Menor” .. dan een lap braakliggende grond langs de staatsbaan – km 101 ... een eerste loods met een schooltje, enkele huisjes, een watertoren met geboorde put ... dan het centrale opvangcomplex met volwaardige klaslokalen ... de aanleg van de groentetuin, de citrusboomgaard, de omheining, de infirmerie, het sportterrein ... de grote refter, de nieuwe keuken, de kapel, de hangars van de beroepsschool, de gezinsvervangende opvanghuisjes ... en ga zo maar verder, met iedere dag, jaar in, jaar uit, zonder onderbreking, de voorziening van drie complete maaltijden voor ieder opgevangen kind (ca 400) en de hele infrastructuur van een lagere schoolcyclus en een modern uitgeruste beroepsschool, inclusief leerlingenvervoer! ... met tussendoor nog de pastorale zorg over een half dozijn parochies en kinderkribben in een gebied zo groot als het Pajottenland ...

Ik had het voorrecht dit alles gedurende een paar weken ter plaatse te mogen meemaken. Ik kan getuigen dat iedere frank die we Freddy kunnen bezorgen nuttig besteed wordt.

Laat hem en zijn kinderen a.u.b. niet in de steek in deze moeilijke crisisperiode!

Joris Lissens
Namens de redactie

BRIEF VAN FREDDY

Beste vrienden allemaal,

Maand maart! Het jaar 2001! Dit wordt dus het eerste boekje van dit nieuw millennium. Het carnaval is ondertussen ook weeral voorbij. Dus nu ...vastentijd. Tijd ter voorbereiding van het grote feest van Pasen, het feest van vernieuwing, van verzoening, van bevrijding, van nieuw leven, van solidariteit en van rechtvaardigheid. Pasen.... Feest dus ook voor onze kleine mensen hier in de derde wereld, en zo ook voor hun kinderen.... Ook onze kinderen.... De kinderen van de "Pastoral do Menor de Alagoinhas".

Ik dank allen die op mijn Kerst- en Nieuwjaarswensen hebben gereageerd. Het deed echt deugd zoveel briefjes en kaartjes te mogen ontvangen. Het is voor mij (en via mij ook voor de kinderen en het opvoedend personeel van de "Pastoral") een riem onder het hart, te mogen vaststellen (en dit elk jaar opnieuw) hoe trouw jullie blijven bij de ondersteuning van dit toch wel belangrijk werk. Zeker voor de ongeveer vierhonderd kinderen en tieners waar we dagelijks en direct mee in contact zijn, maar ook voor de iets meer dan driehonderd vaders en moeders van deze kinderen en de meer dan vijftienhonderd broers en zussen van hen, die onrechtstreeks, op een of andere manier, ook door ons geholpen worden met bv. af en toe een extra voedselpakket, gratis gezondheidsvoorziening, juridische hulp, onderhoud en hulp van onze sociaal assistente-psychologe, -psychoanalyste, enz...

En zo willen we blijven voortdoen! Maar het is niet altijd even gemakkelijk. De tijd van opbouw en investeringen, van projecten en uitbouw, is zo goed als voorbij. En alhoewel het toen zeker niet van een leien dak liep, hebben we toch altijd de nodige deuren gevonden om de droom elke keer opnieuw waar te maken. De Goddelijke Voorzienigheid was er trouwens ook om ons af en toe een handje toe te steken. Nu is echter de tijd aangebroken van wat men de consolidatie noemt... Maar om hiervoor de nodige bestaande organisaties of weldoeners te vinden is heel wat moeilijker ... En daarom neem ik weeral eens de moed in beide handen om naast het zoeken van grote ondersteuners (hier in Brazilië, maar ook buiten deze grenzen; een deel van mijn eerstvolgende vakantie zal daar zeker aan gespendeerd worden!) mij ook tot ieder van jullie te richten en te zeggen :

"IK HEB ZORGEN – DE PASTORAL HEEFT ZORGEN – HELP ONS !"

De drie grootste financiële zorgen zijn op dit ogenblik de volgende:

- a) De staat Bahia, langs haar secretariaat ter verdediging van het kind en de tiener, heeft ons drie weken geleden met grote spijt laten weten dat er dit jaar, omwille van geldgebrek voor het uitvoeren van de staatsvoorzieningen in 2001, geen financiële tussenkomst zal zijn voor de NGO's. Voor ons betekent dit een verlies van 30.000 US \$ die voorzien werden in onze balans voor dit jaar.
- b) De "Familiestichting" van de onderneming ECKES in Duitsland heeft dit jaar blijkbaar ook enige financiële moeilijkheden te verwerken. Verleden week kreeg ik het bericht dat ze de verhoopte verwachting van 120.000 US \$ niet volledig kunnen inlossen. We moeten het zien te redden met 100.000 US \$.

- c) Het vijfjarig hulpproject van het Spaans organisatiebureau "Manos Unidas" loopt dit jaar ten einde, wat betekent dat we deze jaarlijkse bijdrage van 120.000 US \$ ergens anders zullen moeten gaan zoeken. Voorlopig hebben we hiervoor nog geen enkel lichtpuntje gevonden in deze pikdonkere tunnel.

Dat ik de laatste tijd al enkele keren wat minder goed geslapen heb, zal jullie dus zeker niet verwonderen. Ik moet hier eerlijkheidshalve wel aan toevoegen dat ik er de moed nog niet bij verloren heb. We houden stand! Oplossingen moeten er wel ergens te vinden zijn, hier in Brazilië of ergens anders ... En de Goddelijke Voorzienigheid, die helpt ... maar we moeten er voor werken en ons best blijven doen. We mogen zeker niet bij de pakken gaan zitten en er het bijltje bij neerleggen. Integendeel! Maar ik heb ook elkeen van jullie hierbij nodig! Mag ik jullie daarom het volgende voorstellen (naast andere initiatieven hier in Brazilië zelf) en dit als mogelijke elementen ter oplossing van het probleem.

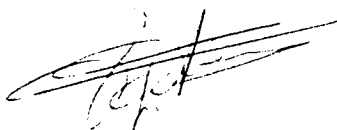
- 1) Mochten sommigen onder U mensen of ondernemingen kennen die eventueel willen steunen, bezorg ons dan het adres en wijzelf sturen dan een onderhoudsproject ter verduidelijking en ter goedkeuring.
- 2) De lezer(s) van dit informatieblaadje, die tot hiertoe niet of weinig hebben bijgedragen, vraag ik "Heb de goedheid, naar eigen mogelijkheden en geweten, ons vanaf nu toch wat meer financieel te steunen". (Wie weet misschien met een bestendige opdracht, vanuit je bankrekening.)
- 3) De lezers en de weldoeners die dit wel al doen ten belope van 1.000 Fr per maand, vraag ik in stilte na te gaan of de maandelijkse bijdrage niet kan worden verdubbeld.
- 4) De lezers en weldoeners die één keer per jaar, of zelfs meermaals per jaar een gotere som overmaken (zoals er toch heel wat zijn) vraag ik erover na te denken de bijdrage, indien mogelijk, wat hoger op te trekken.

Ik weet dat het heel wat gevraagd is en toch ... omwille van het geluk en de toekomst van zovele verlaten en verstoten kinderen en tieners, heb ik het aangedurfd om deze moeilijkheid en deze pijnlijke wonde open te trekken naar jullie toe. Jullie hebben recht op de waarheid. Ik weet ook dat alleen de Vader jullie deze barmhartige-Samaritaan-daad te gepaster tijd kan vergoeden. Ik kan allen bevestigen, vanuit eigen ondervinding, dat ge door deze belangeloze inzet oneindig gelukkig wordt. En als er iets belangrijkste is in het leven, dan is het toch wel: "gelukkig zijn!".

Beste vrienden allemaal, deze brief is dan heel wat anders geworden dan wat ik mezelf had voorgesteld. Maar ja.... waar het hart van vol is, daar lopen de mond en de pen van over. Ik doe het dan ook omdat ik weet dat jullie op de hoogte willen gehouden worden van ons dagelijks reilen en zeilen. Dit kan niet altijd alleen het positieve, het blije en het goede zijn, maar soms ook de tranen, de strijd en de moeilijkheden. Dank je wel voor je aandacht!

En nu nog een hartelijk "tot ziens" en een welgemeende broedergroet.

Freddy

Veel schijn bedriegt in Brazilië.

Brazilië staat in Europa bekend als het land van de rassenvermenging: 500 jaar geschiedenis van bezetting door Europeanen (met als belangrijkste de Portugezen, maar ook de Spanjaarden, de Fransen en de Hollanders hebben hier een tijdje hun tenten opgeslagen in sommige delen van dit immense land) hebben een vermenging teweeggebracht tussen de oorspronkelijke bewoners (de "Indigenas") en de Europeanen in de eerste plaats. Later kwamen daar dan de zwarte slaven uit Afrika bij die zich ook vermengden met de 'Indegenas' of met de Europeanen of met de vermenging van beide. Begin deze eeuw werden schepen vol Europese migranten (vooral Italianen, Spanjaarden, maar ook Duitsers en Polen) naar hier gebracht. Deze laatsten vestigden zich vooral in het zuiden, vooral wegens de met Europa vergelijkbare klimatologische omstandigheden. Deze vorm van immigratie werd in die tijd gestimuleerd door de Braziliaanse autoriteiten met het oog op de 'verblanking' van het land, doel was zo veel mogelijk blanke immigranten toe te laten waardoor het land stilaan blank zou worden. Veel mensen uit het tropische noorden en noordoosten trokken ook naar dat zuiden, op zoek naar economische welvaart, en vermengden zich op hun beurt ook weer met die Europese inwijkelingen.

Het resultaat van dit alles is een rijk geschakeerde samenleving wat mensentype en huidskleur betreft. Ook op cultureel vlak zorgde deze vermenging voor een creativiteit zonder grenzen, wat tot uiting komt in vooral muziek, de feesten (zie carnaval, maar dan niet het clichématige beeld dat in Europa getoond wordt van het carnaval in Rio de Janeiro met halfnaakte mulatinnettes) en de culinaire hoogstandjes. Volgens ingewijden is de Braziliaan, dank zij de eeuwenoude invloeden van buitenaf, een volk dat zich uiterst vlug aanpast aan nieuwe omstandigheden en steeds weer weet te overleven in een snel veranderende wereld, en dit ondanks de problemen van enorme onderlinge inkomens- en opleidingsverschillen.

Wie Brazilië, en vooral Bahia bezoekt, ziet mensen met een huidskleur variërend van Europees blank tot Afrikaans donker. Maar veel schijn bedriegt. Een aantal studies, uitgevoerd door de Federale Universiteit van Minas Gerais onder toezicht van de geneticus Sérgio Danilo Pena, geeft een totaal ander beeld van de Braziliaanse bevolking dan wat het op het eerste gezicht lijkt. De onderzoekers gingen na welke de voorouders waren langs vaders en moeders zijde van een representatief staal van de Braziliaanse bevolking via ontleding van het DNA. De eerste, voorlopige resultaten, zijn opzienbarend. Vooral voor de, schijnbaar blanke, elite van het land, die Brazilië wil presenteren aan de wereld als een overwegend blanke natie via de telenovelas, reclamecampagnes, modeshows etc. kwamen de resultaten ontnuchterend aan. Bleek namelijk dat bij de groep onderzochte negers de volgende genetische afkomst werd gevonden: 40% Afrikaans, 27% Euro-Aziatisch en 23% beide. Bij de groep onderzochte blanken waren de resultaten de volgende: 7% Afrikaans, 55% Euro-Aziatisch, en 38% beide. Bij de mulatten waren de resultaten: 29% Afrikaans genetisch materiaal, 35% Euro-Aziatisch en 36% beide.

Uit deze resultaten blijkt dus dat Brazilië inderdaad het land is van vermenging van mensentypes (het woord 'ras' wordt door deze studie nog maar eens naar de prullenmand verwezen) en dat het mensentype niet alleen af te leiden valt uit het uiterlijk van de mensen. Een Braziliaan, met alle uiterlijke kenmerken van een blanke, zo bleek uit de studie, kan drager zijn van hetzelfde genetisch profiel als iemand met alle uiterlijke kenmerken van een Afrikaan en vice versa.

De resultaten van deze studie zetten heel wat vastgeroeste ideeën over ras in dit land en de rest van de wereld op losse schroeven. Het feit dat rassen niet bestaan en dat een blanke Europeaan op het genetisch vlak veel dichter bij een zwarte Afrikaan staat dan op het eerste zicht lijkt, moet mensen als een Filip De Winter koude rillingen opleveren, maar het is een feit waar niet aan voorbijgegaan kan worden. Ook de superioriteitsgevoelens die bij vele blanken bewust of onbewust aanwezig zijn, blijken in het licht van deze recente studies op niks anders dan waanideeën gebaseerd.

De blanke elite heeft sinds de Europese kolonisatie hier nog altijd de macht in handen en houdt vast aan haar privileges. Dat dit niet altijd gebeurt met methodes die getuigen van veel beschaving, leert de geschiedenis ons. Laten we toch ook niet vergeten dat wij, Europeanen, onze rijkdommen grotendeels veroverd hebben via gruwelijke uitbuiting van andere landen en volkeren.

Slechts heel langzaam worden de deuren van de high society hier in Brazilië op een kier gezet voor niet-blanken. Dat daarbij enkel en allen gekeken wordt naar de oppervlakkige uiterlijke kenmerken, behoeft geen betoog. Op socio-economisch vlak geeft een blanke huidskleur nog altijd meer voordelen dan een donkere. De Brazilianen met een donkere huidskleur dragen nog altijd het stigma van de slavernij met zich mee. Door deze slavernij hebben zij een grote achterstand opgelopen op socio-economisch vlak tegenover de blanke elite, die altijd haar privileges, via het in handen houden van de macht, in stand wist te houden.

Om maar enkele cijfers van deze achterstand te citeren: het nationaal gemiddelde van analfabetisme in Brazilië bedraagt 13,8%, maar onder de zwarten zijn 21,6% analfabeet, en onder de mestiezen 20,7%, terwijl bij de blanken het cijfer 8,6% bedraagt. Donkere Brazilianen verdienen minder dan blanke, zelfs indien ze hetzelfde werk doen, maar meestal moeten de eerstgenoemden het "minderwaardige" werk doen. Op de universiteiten zijn in verhouding veel meer blanken dan zwarten. Sommige simplistische "denkers" besluiten hieruit dat de blanken verstandiger zouden zijn dan de zwarten, maar vergeten te kijken naar de socio-economische voorgeschiedenis van elkeen.

Multi-etniciteit heeft naast de problemen vele voordelen en aantrekkelijkheden, dat kunnen we hier elke dag zien en ondervinden. Maar zolang de blanke elite denkt "het warm water uitgevonden te hebben" en geen afstand wil doen van haar privileges, is de kans op slagen van een dergelijke vorm van samen-leven inderdaad zeer moeilijk. Discriminatie en racisme zijn sociale verschijnselen die niet gebaseerd zijn op objectieve of wetenschappelijke gronden maar wel op subjectieve gevoelens en emoties van kortzichtige mensen die denken geïsoleerd te leven in deze geglobaliseerde wereld.

Salvador da Bahia
Guy De Nocker

Zondag 20 mei 2001

23e VOET- en FIETSTOCHT voor BRAZILIË te ITTEBEEK

Naar jaarlijkse traditie organiseert de werkgroep MISSIO-Itterbeek op zondag 20 mei haar "VOET- en FIETSTOCHT" ten voordele van Lieve Buyst en Freddy Goven, beiden werkzaam als missionaris in Brazilië.

Wandelaars en fietsers laten zich sponsoren door de vrienden, kennissen, burens, familie,... die hun tocht voor een bepaald bedrag willen steunen. Sponsorlijsten zijn te bekomen achteraan in de Sint-Pieter- of Sint-Anna-kerk of bij MISSIO, Herdebeekstraat 33 – Tel. 02/569.52.85.

Vanaf 13 uur kunnen de deelnemers hun peter- en meterlijsten, samen met het geld van de sponsoring, inleveren in de parochielokalen van Sint-Anna-Pede (Plankenstraat 23) waar zowel de voet- als de fietstocht van start zullen gaan.

De opbrengst van deze tocht wordt, zoals gewoonlijk, verdeeld tussen de twee gesteunde projecten.

Indien alles verloopt zoals voorzien, zal Freddy Goven zelf het startsein geven.

Of je al dan niet meewandelt of meefietst, vanaf 15 uur kan je in de parochielokalen genieten van een lekkere pannenkoek met een heerlijke kop koffie of van een boterham met plattekaas of hesp met een stevige pint.

Iedereen is van harte welkom.

IETSJE MEER ZOU WELKOM ZIJN – IETSJE MEER ZOU WELKOM ZIJN

Gezien de omstandigheden waarmee het project van Freddy momenteel af te rekenen heeft, is iedere extra inspanning meer dan welkom.

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening:

000-0173311-69

van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL